

Felix Rehfeld

Lacquer Paintings – Rochus Series

Galerie MIRO Praha

FELIX REHFELD

Lacquer Paintings – Rochus Series
lakované malby – cyklus Roch

MIRO Gallery Prague | *Galerie MIRO Praha*

Felix Rehfeld: The Transience of the Surface

Miro Gallery is located at St. Rochus Church in the courtyard of Strahov Monastery. Holy Roman Emperor Rudolf II founded the church in the early 17th century as an expression of gratitude that Prague had been spared from the plague. The building was used as a parish church until the late 18th century, and in the 20th century it was transformed into an exhibition hall. Felix Rehfeld's works appear to be in perfect symbiosis with the Mannerist and Baroque architecture of St Rochus Church, not only because they are based on the church interior.

Felix Rehfeld was born in Hadamar, a town in Westerwald, Germany, in 1981. He lives and works in Munich. Rehfeld's subject is the surface, specifically the metamorphosis of the surface. All his works – paintings and reliefs, layers of impasto paint and coldly reflected materials – express transition. This appearance and disappearance, opening and closing, is essential in the Mannerist and Baroque traditions of illusion painting, *trompe l'œil*, which give the appearance of something more than what is tangibly visible. The artist's work is a nod to this historical style. The dispute between painters and sculptors on which is the most important art form has persisted since antiquity, as Pliny the Elder confirmed in the 1st century CE. This question returned and stirred up debate in the Renaissance and Baroque views of art. In the 21st century, Felix Rehfeld has addressed the question by applying visual art to abstract works, freely oscillating between painting and sculpture and 'deceiving the eye' of himself and others.

The architecture of St Rochus Church, with its cold white walls opening up into arches and converging at points, is repeated in the deep colour and densely objective corners, notches, bulges and recesses in Rehfeld's cool lacquered relief paintings. The rhythm of various forms of relief paintings installed in the church gives rise to a contemplative hierarchy reminiscent of the Rothko Chapel in Houston. The colour in the grey and brown hues and yellow, red and blue shadows are a reference to Christian iconography, but the works can be interpreted as entirely secular.

They contain sensuality, which is three-dimensional, yet must not be touched; in exchange, via the eye it transmits delightful stimuli to the brain and pays tribute to fantasy.

Playing with reflections was very popular in the Renaissance and Baroque periods; the glass goblets in the still lifes of Dutch masters often mirror the artist's entire studio. But this is not enough for Felix Rehfeld. He takes grasp of the entire church space – and more. The opalescent surface also reflects the adjacent paintings and paintings located on the opposite side of the exhibition space. The result seems to be a reflection of reality, but one that is absorbing the materiality of heavy colours. Nothing clings to the lustrous, realistic surface except a fleeting moment of an utterly intense experience. Temporarily. How better to visibly, tangibly and identifiably capture time in its constant transience?

*Erika Költzsch
Art Historian*

My Notes on the Prague Exhibition

Felix Rehfeld

Galerie Miro, church of St. Rochus, Prague

January, 2015

My paintings represent very shiny lacquered objects – though in fact they aren't lacquered. It isn't lacquer that imparts the paintings with flesh-like lustre, but illusion oil painting. The paintings have their own sense of space, but when inspected more closely one finds that more and more space is reflected within them.

Thus far my paintings have always reflected details in my studio space. These are created by lacquering small reflective models I've installed in certain places, which are then reflected in the still-wet lacquer. The lacquer is in this high-lustre state for just a very short period, which I immediately photograph. Based on these photos I gradually paint oils on canvas, or recently I've painted wood reliefs with oils.

The exhibition at St. Rochus Church, which is used as a gallery, presents an opportunity to use this inspirational space to further expand the concept behind the lacquered paintings. Instead of a studio space and reflections, the exhibition space itself is explicitly drawn into the paintings.

While preparing the exhibition in the spring of 2014, I selected a constellation of twelve paintings with the help of a model of the exhibition space (church). I then determined certain specifications such as size, colour, form and materials. In the summer of 2014 I worked on site in Prague to create what till then had only been created in my studio: Right inside the church I lacquered and photographed small models for all of the paintings at a spot right in the centre of the exhibition space that was specially selected so that the reflection of the room in each painting would correspond to the position of the painting at the exhibition. As a result, my twelve paintings show twelve different perspectives of the exhibition installation. Not only the empty exhibition space, but also the neighbouring paintings at the exhibition are reflected in each individual work.

The space contains variety and architectural details such as windows, vaults, the chandelier and more, as well as the position of some certain work and all the other visible paintings. Depending on the colour and quality of the lacquered surface depicted, upon first glance things may seem clear, but upon second look they appear less clear. Dark lacquer, for example, shows a clear, vivid reflection, light lacquer less so, and sometimes the lacquer seems to melt, creating irregular structures in the reflected image. Each painting is accordingly unique, a tranquil, autonomous product, even though it was created based on a determined system. Not until the paintings are brought together in the exhibition space is their origin divulged, creating a unity of space, time and the artwork. The names of the paintings correspond to the place where they were created: "Rochus Series" 1 through 12.

Pictorial Relief and Canvas

The subject of lacquered paintings always presents its own visual reality, which is created from simple forms and the painter's ability to create illusions. Originally this was always made on two-dimensional oils on canvas, but painted three-dimensional relief pictures were later added. Here the form and the painting are essentially identical, which leads to the reinforcement – and, paradoxically, the elimination – of the illusion. The confrontation between canvas and relief further strengthens this tension. Both of these forms met at the Prague exhibition: ten small and mid-sized painted reliefs with two larger works on canvas.

Felix Rehfeld, January 2015

Felix Rehfeld: Přejítovost povrchu

Galerie Miro sídlí v kostele sv. Rocha na nádvoří Strahovského kláštera. Kostel založil začátkem 17. století císař Rudolf II. jako poděkování za to, že byla Praha ušetřena moru. Až do konce 18. století sloužila budova jako farní kostel a ve 20. století byla přeměněna na výstavní síň. Díla Felixe Rehfelda se jeví v dokonalé symbióze s manýrismem a barokní architekturou kostela sv. Rocha, a to nejen proto, že jejich koncepce vychází z prostoru kostela.

Felix Rehfeld se narodil v roce 1981 v Hadamaru v pohoří Westerwald. Žije a pracuje v Mnichově. Rehfeldovým tématem je povrch, konkrétně metamorfóza povrchu. Ve všech jeho dílech – malbách i reliéfních obrazech, vrstvách pastózních barev i chladně se odrážejících materiálech – je vyjádřen přechod. Toto zjevování se a opětovné mizení, otevírání se a opětovné uzavírání je vlastní manýristické a barokní tradici iluzivní malby, tzv. trompe l'oeil. V ní stejně jako v umělcově tvorbě se obraz jeví jako něco víc než jen to, co je hmotně viditelné. Tím navazuje na tradici výtvarného umění. Spor mezi malířstvím a sochařstvím o to, které z nich je významnějším druhem výtvarného umění, panuje už od časů antiky, což potvrzuje i Plinius v 1. století našeho letopočtu. Tato otázka se opět vrátila a vyvolávala diskuse především v renesančním a barokním pohledu na umění. Felix Rehfeld ji pro sebe v 21. století vyřešil tak, že aplikuje výtvarné umění na abstraktní díla. Osciluje mezi malířstvím a sochařstvím a oklamává sám sebe i ostatní.

Architektura kostela sv. Rocha, s chladně bílými stěnami otevírajícími se do oblouků a sbíhajícími a uzavírajícími se v hrotech, odpovídají Rehfeldovy chladné lakované reliéfní obrazy svojí sytou barevností a hustou věcností z hran, zářezů, vyboulení a výdutí. Z rytmu různých forem reliéfních obrazů rozmístěných po kostelním prostoru vzniká kontemplativní hierarchie připomínající Rothkovu kapli v Houstonu. Barevnost šedých a hnědých odstínů a žlutého, červeného a modrého stínování volně odkazuje na křesťanskou ikonografii. Díla je ale možné chápat také zcela profánně.

Je v nich přítomna smyslnost, která je trojrozměrná, avšak zakazuje dotýkat se, zato ale prostřednictvím oka dodává mozku slastné podněty a vzdává hold fantazii.

Hra s odrazy byla velmi rozšířená už v renesanci a baroku. Ve skleněných číších holandských malířů zátíší se tak často nachází téměř celý umělcův ateliér. Felixu Rehfeldovi to ale nestačí. Poměřuje se s celým prostorem kostela, ale nejen to. V opalizujícím povrchu se tak odrážejí i sousední obrazy a obrazy umístěné naproti. Vše působí jako zrcadlící se realita, kterou ale zároveň pohlcuje materiálnost těžkých barev. Na lesklém, reálném povrchu neulpí nic než krátký okamžik navýsost intenzivního prožitku. Přechodně. Jak lépe viditelně, hmatatelně a identifikovatelně zachytit čas v jeho konstantní pomíjivosti?

*Erika Költzsch
historička umění*

Moje poznámky k pražské výstavě

Felix Rehfeld

Galerie MIRO, kostel sv. Rocha, Praha
Leden, 2015

Moje lakované obrazy představují velmi lesklé lakované objekty, kterými ovšem ve skutečnosti nejsou. Lesk a tělesnost nevznikají kvůli skutečné vrstvě laku, ale pomocí iluzivní olejomalby. Obrazy samotné mají vlastní prostorovost, avšak při důkladnějším pohledu zjistíme, že se v nich stále odrážejí další prostory.

Doposud se v mých obrazech vždy odrážely detaily mého ateliérového prostoru. Ty vznikají lakováním malých odrazových modelů, které instaluji v určitých prostorových situacích, a tyto se odrážejí v ještě tekutém laku. Lak zůstává jen krátkou dobu ve vysoko lesklém stavu, který okamžitě fotograficky zachytím. Na základě těchto záběrů postupně vznikají obrazy malované olejovými barvami na plátně, anebo v poslední době též olejovými barvami pomalované dřevěné reliéfy.

Možnost vystavovat v pražském kostele sv. Rocha, který slouží ke galerijním účelům, přímo vybízí využít tento inspirativní prostor na další rozšíření myšlenky lakovaných obrazů. Místo ateliérového prostoru – zrcadlení, zde explicitně vtahují do obrazů samotný výstavní prostor.

V procesu přípravy výstavy již na jaře roku 2014 za pomoci modelu výstavního prostoru (kostela) jsem se rozhodl pro konstelaci 12 obrazů. Poté jsem určil parametry jako velikost, barva, forma a materiál. V létě 2014 jsem na místě v Praze vypracoval to, co doposud vznikalo pouze v mém ateliéru. Totiž přímo v kostele jsem fotografoval a lakoval malé modely ke všem obrazům na přesně vybraném místě uprostřed výstavního prostoru tak, že zrcadlení prostorové situace v každém obraze odpovídá pozici obrazu na výstavě. Tím dvanáct mých prací ukazuje dvanáct různých úhlů pohledu výstavní instalace. V každém jednotlivém díle se odráží ne jenom prázdný výstavní prostor, ale současně i sousedící obrazy na výstavě.

Daný prostor v sobě zahrnuje rozmanitost a detaily architektury jako jsou okna, klenby, lustr atd. stejně jako pozici toho kterého díla i všech dalších viditelných obrazů. V závislosti od barvy a kvality vyobrazené lakované plochy to vnímáme jednou více, podruhé méně zřetelně. Například tmavý lak reflektuje velice jasně a silně, světlý méně, někdy se lak sám o sobě rozteče a vytvoří v zrcadlovém obraze nepravidelné struktury. Podle toho se každý obraz stává svébytným, pokojným a autonomním výtvozem, přestože jeho vznik byl určen jistým systémem. Až vzájemné setkání se obrazů ve výstavním prostoru je svede k jejímu prapůvodu, ze kterého vzniká jednota prostoru, času a uměleckého díla.

Názvy obrazů odpovídají místu vzniku „Rochův cyklus“ 1 až 12.

Obrazový reliéf a plátno

Téma lakovaných obrazů představuje vždy svoji vlastní obrazovou skutečnost, která vzniká z jednoduché formy a malířské možnosti iluze. Původně k tomu docházelo vždy ve dvojrozměrných dílech v oleji na plátně, později se k tomu přidal pomalovaný trojrozměrný reliéfní obraz. Zde je forma a malba takzvaně řečeno identická, což zároveň vede k zesílení a paradoxně také k eliminaci iluze. Konfrontace plátna a reliéfu toto napětí dále zesiluje. Na pražské výstavě se potkaly obě tyto obrazové formy. Deset pomalovaných reliéfů menších až středních formátů, doplňují dvě větší práce na plátně.

Felix Rehfeld, leden 2015

Felix Rehfeld, Transitorik der Oberfläche

Galerie Miro befindet sich in einer dem Heiligen Rochus geweihten Kirche im Vorhof des Strahov Klosters. Die Kirche wurde zu Beginn des 17. Jahrhunderts von Kaiser Rudolf II. gestiftet zum Dank für die Verschonung Prags vor der Pest. Bis Ende des 18. Jahrhunderts diente der Bau als Pfarrkirche und wurde im 20. Jahrhundert zum Ausstellungssaal umgestaltet. Geradezu symbiotisch zu Manierismus und Barock der St. Rochus Kirche erscheinen die Arbeiten von Felix Rehfeld. Und das nicht nur, weil sie konzeptionell auf den Kirchenraum Bezug nehmen.

Felix Rehfeld, 1981 in Hadamar im Westerwald geboren, lebt und arbeitet in München. Rehfelds Thema ist die Oberfläche. Und zwar die Metamorphose der Oberfläche. Ob Malerei oder Relief, ob pastoser Farbauftrag oder kühl reflektierende Materialität, alles, was der Künstler zeigt, ist Übergang. Dieses In-Erscheinung-Treten und wieder Zurückziehen, dieses sich Öffnen und wieder Verschließen ist eingebunden in die manieristische und barocke Tradition des Trompe L'oeils. Dort wie hier scheint das Bild mehr als das materiell Sichtbare. Und steht damit in der Tradition darstellender Kunst. Seit der Antike und nachgewiesen durch Plinius im 1. Jahrhundert nach Christus, gibt es den Streit zwischen Malerei und Skulptur, welche denn nun die wichtigere Gattung sei. Vor allem in der Kunstbetrachtung der Renaissance und des Barock wurde diese Frage immer wieder aufgeworfen und diskutiert. Felix Rehfeld löst sie für sich im 21. Jahrhundert, indem er darstellende Malerei auf abstrakte Arbeiten anwendet. Und zwischen Malerei und Skulptur oszilliert, sich selbst und andere narrt.

Der Kirchenarchitektur von Sankt Rochus, die, kühl geweißt, sich in Rundungen öffnet und in Spitzen zusammenläuft und verschließt, antworten Rehfelds kühle Lackreliefs mit ihrer satten Farbigkeit und dichten Dinglichkeit aus Kanten, Kerben, Wülsten und Kehlen. Aus dem Rhythmus der unterschiedlichen Reliefformen innerhalb des Kirchenraumes heraus entsteht eine kontemplative Hierarchie, die an die Rothko Kapelle in Houston erinnert. Die Farbigkeit von Grau- und Brauntönen, von Gelb-, Rot- und Blauschattierungen nimmt losen Bezug auf christliche Ikonographie. Doch kann man die Arbeiten auch ganz profan verstehen.

Hier ist eine Sinnlichkeit präsent, die dreidimensional ist, doch Anfassen verbietet, aber dafür über das Auge das Gehirn lustvoll nährt und der Phantasie ihren Tribut zollt.

Renaissance und Barock haben das Spiel mit den Reflexionen weit getrieben. In vielen Glaspokalen holländischer Stillleben Maler findet fast das ganze Atelier des Künstlers Platz. Doch ist das für Felix Rehfeld nicht genug. Er nimmt es mit einem ganzen Kirchenraum auf und nicht nur das. Die Nachbar- und Gegenüber-Bilder finden auch noch Raum in den schillernden Oberflächen. Alles ist präsent als gespiegelte Realität und wird zugleich verschluckt von der schweren Farbmaterialität. An ihrer Glätte und Dinglichkeit bleibt nichts haften als ein kurzer Augenblick intensivsten Erlebens. Transitorisch. Was könnte die Zeit in ihrer konstanten Vergänglichkeit besser sichtbar, fühlbar, erkennbar werden lassen.

*Erika Költzsch
Kunsthistorikerin*

Anmerkungen zur Prager Ausstellung

Felix Rehfeld

Galerie Miro, church of St. Rochus, Prag

Januar, 2015

Meine Lackbilder stellen hochglänzend lackierte Körper dar, ohne dabei eben solche zu sein. Glanz und Körperlichkeit entstehen nicht durch eine wirkliche Lackschicht, sondern durch illusionistische Ölmalerei. Die Bilder selbst haben eine eigene Räumlichkeit, doch bei genauem Hinsehen stellt man fest, dass sich in ihnen stets Räume widerspiegeln.

Bisher waren in den Spiegelungen immer Details meines Atelierraumes auszumachen, was sich dadurch ergibt, dass ich kleine Bildmodelle lackiere, sie einer bestimmten Raumsituation aussetze und diese sich im noch flüssigen Lack spiegelt. Der Lack bleibt nur für einen kurzen Moment in einem hochglänzenden Zustand, den ich nun schnell fotografisch festhalte. Auf der Basis dieser Aufnahmen entstehen dann im Weiteren die in Öl gemalten Bilder auf Leinwand oder neuerdings auch mit Ölfarbe bemalte Holzrelief- Bilder.

Die Möglichkeit, in der als Galerie genutzten Prager Rochus- Kirche auszustellen, lässt fast zwangsläufig den Wunsch entstehen, diesen inspirierenden Raum zu nutzen und die Idee der Lack- Bilder zu erweitern. Statt der Atelierraum- Spiegelung wird hier explizit der Ausstellungsraum selbst in die Bilder mit einbezogen.

In Vorbereitung zur Ausstellung habe ich mich bereits im Frühjahr 2014 anhand eines Modells des Ausstellungsraumes für eine Konstellation von zwölf Bildern entscheiden. Parameter, wie Größe, Farbe, Form und Material habe ich daraufhin festgelegt.

Im Sommer 2014 habe ich dann in Prag vor Ort das erarbeitet, was bis dahin stets im Atelier entstanden war. Ich lackierte und fotografierte nämlich in der Kirche selbst kleine Modelle zu allen Bildern am genauen Bestimmungsort innerhalb des Ausstellungsraumes, sodass sich in jedem Bild die Spiegelung der räumlichen Situation entsprechend der Position des Bildes in der Ausstellung abbildet. Somit zeigen die zwölf Arbeiten auch zwölf verschiedene Blickpunkte der Ausstellungssituation. In jedem einzelnen Werk spiegeln sich aber nicht nur der leere Ausstellungsort, sondern ebenfalls die benachbarten Bilder der Ausstellung.

Der Ortsbezug schließt also Eigenarten und Details der Architektur, wie Fenster, Deckengewölbe, Kronleuchter usw. ein, ebenso wie die Position des jeweiligen Werkes und die der anderen sichtbaren Arbeiten. Je nach Farbe und Qualität der abgebildeten Lackfläche geschieht dies mal mehr und mal weniger deutlich. Dunkler Lack zum Beispiel reflektiert sehr klar und stark, heller weniger, manchmal zerfließt der Lack auch unruhig in sich selbst, was zu unregelmäßigen Wirbeln im Spiegelbild führt. Demgemäß bleibt jedes Bild trotz der zugrunde gelegten Systematik ein für sich stehendes, ruhiges und autonomes Gebilde. Erst die Begegnung der Bilder in der fertigen Ausstellungssituation führt diese dann zu Ihrem Ursprung zusammen, und es ergibt sich daraus eine Einheit von Raum, Zeit und Werk.

Der Titel der Bilder lautet dem Ort entsprechend „Rochus Serie“ – (1–12).

Bildrelief und Leinwand

Thema der Lackbilder ist immer die eigene Bildwirklichkeit, die sich aus einer einfachen Form und der malerischen Illusionsmöglichkeit heraus bildet. Ursprünglich passierte das immer in zweidimensionalen Werken in Öl auf Leinwand, dann kam das bemalte dreidimensionale Reliefbild dazu. Hier sind Form und Bemalung quasi deckungsgleich, was zu einer gleichzeitigen Steigerung und paradoxerweise ebenso Aufhebung der Illusion führt.

Die Begegnung von Leinwand und Relief treibt dieses Spannungsfeld weiter an. In der Prager Ausstellung gibt es eine Begegnung dieser beiden Bildformen. Zehn bemalte Reliefs im kleineren bis mittleren Format werden von zwei größeren Leinwandarbeiten ergänzt.

Rochus 1, 2014

oil on board MDF (painted relief) | olej na desce MDF (pomalovaný reliéf)

75 x 100 x 8 cm

Rochus 2, 2014

oil on board MDF (painted relief) | olej na desce MDF (pomalovaný reliéf)

75 x 100 x 8 cm

Rochus 4, 2014

oil on canvas | *olej na plátně*
120 x 160 cm

Rochus 5, 2014

oil on board MDF (painted relief) | *olej na desce MDF (pomalovaný reliéf)*

143 x 120 x 12 cm

Rochus 9, 2014

oil on board MDF (painted relief) | *olej na desce MDF (pomalovaný reliéf)*

90 x 120 x 10 cm

Rochus 3, 2014

oil on board MDF (painted relief) | olej na desce MDF (pomalovaný reliéf)

90 x 120 x 10 cm

Rochus 6, 2014

oil on board MDF (painted relief) | *olej na desce MDF (pomalovaný reliéf)*
38 x 50 x 6 cm

Rochus 7, 2014

oil on board MDF (painted relief) | *olej na desce MDF (pomalovaný reliéf)*
38 x 50 x 6 cm

Rochus 8, 2014

oil on board MDF (painted relief) | *olej na desce MDF (pomalovaný reliéf)*
38 x 50 x 6 cm

Rochus 10, 2014

oil on board MDF (painted relief) | olej na desce MDF (pomalovaný reliéf)

75 x 100 x 8 cm

Rochus 11, 2014

oil on board MDF (painted relief) | *olej na desce MDF (pomalovaný reliéf)*
75 x 100 x 8 cm

Rochus 12, 2014 ▶

oil on canvas | *olej na plátně*
180 x 240 cm

Felix Rehfeld

- 1981 Born in Hadamar/Niederzeuzheim, Germany
1997–2000 Joiner traineeship
2002–2003 Studies of Fine Arts at FH Ottersberg at Prof. Hermanus Westendorp
2003–2008 Studies of Fine Arts at Hochschule für Künste in Bremen at Prof. Karin Kneffel
2008–2009 Studies at ADBK in Munich at Prof. Karin Kneffel
2010 Graduated at ADBK in Munich
Since 2010 Artistic co-worker at ADBK in Munich at Prof. Karin Kneffel

Awards/Scholarships

- 2005 Scholarship from Studienstiftung des deutschen Volkes
2007 Art prize from Bremer Loge zum silbernen Schlüssel
2009 Scholarship from Landeshauptstadt München
2014 Scholarship from Landeshauptstadt München

Exhibitions

- 2015 "Lacquer Paintings – Rochus Series", MIRO Gallery, Prague
2014 "Karin Kneffel und Meisterschüler", Eichenmüllerhaus, Lemgo
"FIRST GLIMPSE", Big Pond Artworks, Munich
„MAL collection“, Drentsmuseum, Assen, The Netherlands
Exhibition within release of Unikat VIII, Foundation of Rene S. Spiegelberger, Hamburg
2013 „Landscapes“ Galerie Haas AG, Zürich
„Landschaft nach 2000“, Kunsthalle Dominikanerkirche, Osnabrück
„Mal. Klasse“, Kunsthalle Bremerhaven
„Artisten in der Zirkuskuppel“ Felix Rehfeld and Martin Spengler, Weltraum, Munich
„Konstruktion von Identität“, Gmunden, Austria
„Lack“, Einzelausstellung at the Galerie Isabelle Lesmeister, Regensburg
„Obsession“, Quadrart, Dornbirn, Austria
„Neue Münchner Malerei V“ Galerie der Moderne, Munich
2012 Centro Dannemann, Sao Felix, Bahia, Brazil
„Felix Rehfeld“ solo exhibition, Artplösv Gallery, Freiburg
„Farb Land Bild“ solo exhibition, de Martino Gallery, Munich
2011 A arte de Felix Rehfeld – Casa das Artes de Laranjeiras – CAL – Rio de Janeiro – RJ – Brazil
Felix Rehfeld – Paisagens – Museu de Arte Contemporanea – MARCO – Campo Grande – Mato Grosso do Sul – MS – Brazil
FELIX REHFELD – PAISAGENS – Espaço Cultural Ivandro Cunha Lima and Galeria Senado no Senado Federal do Congresso Nacional do Brasil – Brasília – D.F – Brazil
2010 „Landschaftspartie“, Galerie Robert Drees, Hannover
„Coming soon“ Städtische Galerie in Cordon Haus, Cham
„Neue Münchner Malerei II“ Galerie der Moderne, Munich
„Germania in Gallerie“ Galerie Bianca Maria Rizzi, Mailand
„Salon Salder 2010 – Neues aus Niedersächsischen Ateliers“, in Museum Schloss Salder, Salzgitter
„Landschaftsdarstellungen in der zeitgenössischen Kunst“, Syker Vorwerk, Syke
„Landschaften“, Aliseo Art Project, Gengenbach, Schwarzwald
2009 „Spring“ Bremer Kunstfrühling 2009
„Frühe Arbeiten“ solo exhibition in Galerie mbf- Kunstprojekte, Munich
2008 Exhibition selection for Bremer Förderpreis 2008 in Städtischen Galerie in Buntentor, Bremen
„Sweet Dreams“, Städtische Galerie Delmenhorst
„Kunstsommer“, Garage, Kunstverein Oberhausen
„Meisterschüler“ exhibition in Städtische Galerie, Bremen
2007 „Realität als Material“, collective exhibition in Galerie Epikur, Wuppertal
„miteinander“, Galerie Gavriel, Bremen
„Berge“ Diplomausstellung in Galerie der Hochschule für Künste, Bremen
Award winners exhibition of Bremer Loge zum silbernen Schlüssel, Logenhaus, Bremen
2006 Collective exhibition "Nordwestkunst 2005" in Kunsthalle Wilhelmshaven
"Salon Salder 2005 – Neues aus Niedersächsischen Ateliers", in Museum Schloss Salder, Salzgitter
„Vier Positionen“ collective exhibiton in Stiftung Burg Kniphausen, Wilhelmshaven
„Bergbilder“ solo exhibition in Galerie mbf-Kunstprojekte, Freiburg

This catalogue is published on the occasion of the exhibition
Felix Rehfeld – Lacquer Paintings / Rochus Series
Tento katalog vychází u příležitosti výstavy
Felix Rehfeld – lakované malby / cyklus Roch

10. 1. 2015 – 31. 3. 2015

Editor | Vydavatel
MIRO Gallery in the church of St. Rochus
Galerie MIRO v kostele sv. Rocha
Miro Smolák
Strahovské nádvoří 1/132
CZ 118 00 Prague 1

Tel.: +420 233 354 066
Fax: +420 233 354 074
Mobil: +420 737 246 091
E-mail: info@galeriemiro.cz
www.galeriemiro.cz, www.trebbia.eu

Exhibition Concept | Koncepce výstavy
Felix Rehfeld
Dr. Erika Költzsch

Text
Dr. Erika Költzsch, Galerie Haas AG Zürich
Felix Rehfeld

Translation | Překlad
Elizabeth Walsh-Spáčilová (English)
Pavel Janoušek (Česky)

Redaction | Redakce
Michaela Urlichová
Soňa Žídková
Tatiana Pohoyda

Graphic Design | Grafická úprava
Dominik Bilo

Photos | Fotografie
Oto Palán
Felix Rehfeld

Cooperation | Spolupráce
Galerie Michael Haas Berlin

Print | Tisk
Aladin Agency

ISBN 978-80-87700-10-5

Januar | Leden 2015
Edition | Náklad 800 pcs / ks
© Galerie MIRO Praha

Galerie MIRO Praha

